శ్రీ షిరిడీ సాయిబాబా
జీవిత సంగ్రహము

(బాల - బాలికల ఉపయోగార్థము)

రయిత

గోపాలరావు

పాస్యారు

ప్రథమ ముద్రణ : 1995

ప్రతులు : 1200 + 1300

మూల్యము : నిష్ఠ - సబూరి

ఇతర గ్రంథములు : 1) శ్రీ సాయిబాబా చరిత్రము రు. 10-00
(నిత్య పారాయణ గ్రంథము)

2) శ్రీ షిరిడీ సాయిబాబా సంక్షిప్త జీవిత చరిత్ర

ప్రాప్తిస్థానము : ఆలూరు గోపాలరావు
రిటైర్డు పంచాయతీ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసరు
భావనగర్ కాలనీ, పొన్నూరు-522 124,
గుంటూరు జిల్లా

సంక్రాంతి

"భాషా ప్రవీణ"
జొన్నలగడ్డ జానకీరామయ్య
రిటైర్డు సీనియర్ తెలుగు పండిట్

గుంటూరు జిల్లా, పొన్నూరు పట్టణములో క్రీ. శ॥ 1986 సం॥న శ్రీ షిరిడీ సాయి సేవా మండలి స్థాపించబడినది ఈ సంస్థకు అనుబంధముగ ది. 5-5-94న శ్రీ షిరిడీ సాయి విద్యాలయము కూడ ఏర్పడినది ఈ విద్యాలయములో కుల మత వర్గ రహితముగను, ఉచితముగను చదువుకొను బాల బాలికలలో బాల్యము నుండియే నైతికమైన విలువలను, దైవభక్తిని, దేశభక్తిని కల్గించి తద్వారా సమాజ పునరుద్ధరణము చేయ బద్ధ కంకణులైన శ్రీ ఆలూరు గోపాలరావుగారు ఈ విజయోత్తమును రచించిరి ఈ గ్రంథము నకు ముందు వీరు "శ్రీ సాయిబాబా చరిత్రము"ను రచించి, వెలువరించిరి ఇది ప్రస్తుతము ద్వితీయ ముద్రణ భాగ్యమును పొందుచున్నది దీనిని కూడ చదివిన చదువరులు మఱికొన్ని విషయములు తెలుసుకొనగలరని నా భావన

ఈ విజయోత్తము ప్రాథమిక, మాధ్యమికోన్నత పాఠశాలలలోని విద్యార్థినీ విద్యార్థుల యొక్క పోటీ పరీక్షలకు చక్కగా ఉపయోగపడగలదని నా విశ్వాసము.

CC-1/D-269/8

ఆంధ్రదేశమందలి ప్రతి సాయి సంస్థయు ఇందులకై శ్రద్ధతో ప్రయత్నించిన యెడల "నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు" కనుక వారిలో బాల్యము నుండియే సద్భావబీజములంకురించి ఫలించగలవని నా అభిప్రాయము

శ్రీ ఆలూరు గోపాలరావుగారి సంకల్పము, కృషి అత్యంత శ్లాఘనీయము వీరి కోరిక అచిరకాలములోనే ఫలవంతమగునట్లు శ్రీ సాయినాథుఁడు అనుగ్రహించుగాత.

పొన్నూరు
1-1-1995

మనలో మాట

బాల్యదశ నుండియే బాల బాలికలలో నైతికమైన విలువలతో పాటు దైవ భక్తిని గూడ కలిగించవలెనను సదుద్దేశముతో ఇంతకుమునుపు నేను రచించిన శ్రీ సాయిబాబా చరిత్రలోనిముఖ్యమైన 108 అంశములను ఎన్నుకొని యీ చిఱుపొత్తము రచింపబడినది.

సాయి తత్త్వములోని విశిష్టతను సంగ్రహముగా నైనను విద్యార్థినీ విద్యార్థులు తెలుసుకొనుటకై దేశమందలి సాయి సంస్థలన్నియు పోటీ పరీక్షలు నిర్వహించిన నా కృషి సఫలము కాగలదని తలంతును.

ఈ పుస్తకమును వ్రాయుటకు ప్రోత్సహించిన సాయి పెద్దలందఱికి నా హృదయపూర్వక నమస్కారములు

ఈ గ్రంథ ముద్రణకు తమ వంతు యథాశక్తి. యార్థిక సహాయ మంచించిన వదాన్యులకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుచు వారి పవిత్ర నామములను ఇందు ప్రత్యేకముగ పొందుపఱచినాను

నేను వ్రాసిన యీ చిన్న పుస్తకము యొక్క వ్రాతప్రతిని "శాతవాహన చరిత్ర" కృతిపతులు, "భాషాప్రవీణ" శ్రీ జొన్నలగడ్డ జానకిరామయ్య (రిటైర్డు సీనియర్ తెలుగు పండిట్, పొన్నూరు) గారు పరిశీలించి పరిష్కరించు టయే కాక, నేను అడిగినంతనే వారు తమ అమూల్యమైన అభిప్రాయమును "సంక్రాంతి" రూపమున అందించిరి ఇంతేకాక ముద్రణ జరుగుచున్న సమయములోదోషములేమియు దొరలనీయక ప్రూఫు రీడరుగా కూడ పనిచేసి యున్నారు వారు చేసిన మేలు మరువరానిది. వారికి ఇవే నా కృతజ్ఞతా పూర్వకనమస్సులు

పొన్నూరులో సాయి సంస్థ వ్యవస్థాపకులు శ్రీ వి మహేంద్రనాథ్‌గారు (రిటైర్డు తహశీలుదారు) వ్రాతప్రతిని చదివి, ఈ గ్రంథ రచనతో మీ కృషి అమోఘము బాబాను గురించి తెలుసుకొనవలసినదంతయు ఇందులోనే ఉన్నది అని చెప్పిరి. వీరికిని నా కృతజ్ఞతలు.

ఈ పుస్తకమును సకాలమునకు ముద్రించి యిచ్చిన నటరాజ ప్రింటర్స్ వారికి, వారి సిబ్బందికి అభినందనలు.

పొన్నూరు — ఇట్లు

6-1-1995 — ఆలూరు గోపాలరావు

ఓం శ్రీ సాయిరాం – గురుదేవదత్త

శ్రీ షిరిడీ సాయిబాబా జీవిత సంగ్రహము

(బాల - బాలికల ఉపయోగార్థము)

శ్రీ గణేశాయ నమః   శ్రీ సరస్వత్యై నమః   శ్రీ సాయినాథాయ నమః

1 షిరిడీ మహారాష్ట్రలోని అహమద్‌నగర్ జిల్లా కోపరుగాం తాలూకాలో నున్నది.

2. బాబా వచ్చిన మొదటి దివసములలో షిరిడీ మట్టితో నిర్మించిన 80 పూరి ఇండ్లు గల చిన్న గ్రామము. నేడు గొప్ప గొప్ప భవనములతో గొప్ప పట్టణముగా మార్పు చెందినది.

3. హైదరాబాదు నుండి రైలులో మన్మాడు వరకు వెళ్ళి యచట నుండి షిరిడీకి బస్సులో వెళ్ళవలెను. లేదా నేరుగా హైదరాబాదు నుండియే బస్సులో షిరిడీ చేరవచ్చును.

4. 1854వ సంవత్సరములో 16 సంవత్సరముల వయస్సులో మొదటి సారిగా బాబా షిరిడీ వచ్చినారు.

5. బాబా షిరిడీ గ్రామమునకు ఉత్తరదిశలో నున్న వేపచెట్టు క్రింద కూర్చునేవారు. మూడు సంవత్సరముల తరువాత ఎవరికి చెప్పక షిరిడీ నుండి ఎచటికో వెళ్ళిరి.

6 1858లో ఔరంగాబాద్ జిల్లా ధూప్ గ్రామము దగ్గరలో నున్న ఒక మామిడి చెట్టు క్రింద చాంద్ పాటీలు అను నతనికి ఒక ఫకీరుగా బాబా కనపించిరి.

7. చాంద్ పాటీలు కోరికపై అతని సావమరిది కొడుకు పెండ్లి వేడుకకు, ఆ పెండ్లి బండ్లలో బాబా రెండవసారి షిరిడీ వచ్చిరి.

8. ఖండోబా మందిరము ముందు ఆగిన ఆ బండ్ల నుండి దిగినప్పుడు, ఏ పేరు లేని ఈ బాలుని "దయచేయుము సాయి" అని ఖండోబా మందిర పూజారిభక్తమహాల్సాపతి ఆహ్వానించిరి.

9. భక్త మహాల్సాపతి "సాయి"అని పిలిచినప్పటి నుండి వారిని సాయిబాబా అని భక్తులు పిలుచుచుండిరి. షిరిడీలోనే యున్నందున షిరిడీ సాయి బాబాగా పిలువబడినారు.

10. రెండవసారి 1858లో షిరిడీ వచ్చునప్పటికి బాబా వయస్సు 20 సంవత్సరములని గుర్తించిరి. కనుక వారి పుట్టుక 1838 అయి యుండవచ్చు.

11. 1918లో బాబా దేహత్యాగము (చనిపోవుట) చేసినప్పటి వారి వయస్సు 80 సంవత్సరములు (1838 – 1918). కాని బాబా తన వయస్సు అక్షల సంవత్సరములని చెప్పినందున వారి వయస్సు ఎవరు నిర్ణయించ గలరు ?

12. షిరిడీ గ్రామములో వారు నివసించినది 60 సంవత్సరములు (అనగా 1858 నుండి 1918 వరకు)

13. బాబా యొక్క తల్లిదండ్రులను గురించి గాని, బాబా పుట్టుకను గురించి గాని తెలియదు బాబా కూడా ఎవరికి చెప్పియుండలేదు. వారు స్వయంభువులు

14. బాబాకు వివాహము లేదు బ్రహ్మచారి కనుక వారికి పిల్లలు, కుటుంబము లేదు. సాయి కారణజన్ముడు.

15 బాబాది ఏ కులమో, ఏ మతమో ఎవరికి తెలియదు. మానవులంతా ఒక్కటే అనునదియే వారి మతము కదా !

16. బాబా షిరిడీలో పాడుపడిన మసీదులో నివసించిరి. ఈ మసీదును ద్వారకామాయి అని పిలిచెడివారు.

17. బాబా ఈ మసీదులో ఎల్లప్పుడు వెలుగు "ధుని"ని (అగ్నిని) ఏర్పరచిరి.

ఇప్పటికిని ఆ ధుని వెలుగుచునే యున్నది.

18. బాబా 1890 వఱకు కాలికి గజ్జెలు కట్టి "తకియా" (రచ్చ) అనుచోట ఇతర సాధువులతో కలసి పాటలు పాడుచు నాట్యము చేసేవారు.

19. సాయి అంగోటి కట్టుకొని, పొడవైన చొక్కా తొడిగికొని, నెత్తిపై గుడ్డను జడవలె ఎడమ చెవిపై నుండి వెనుకకు వ్రేలాడునట్లు వేసుకొనేవారు.

20. మొదటలో కాశీరాం అనే దర్జీ కుట్టి ఇచ్చిన ఆకుపచ్చ జుబ్బా, టోపి తప్ప, బాబా ఎల్లప్పుడు తెల్లని వస్త్రములే ధరించినారు.

21. సాయిబాబా అందముగా, బంగారు రంగులో నుండేవారు. వారి కళ్ళు చీకటిలో మెరిసేవి. నవ్వు మధురంగా నుండేది. 5 1/2 అడుగుల ఎత్తు ఉండేవారు.

22. బాబా మసీదులో ఈశాన్య దిశయందు గోనెపట్టాపై కూర్చొనేవారు. పగలు నిదురపోయేవారు కాదు. పోకిరిగా నుండుటకు ఇష్టపడరు. మితభాషి.

23. పిల్లలతో వినోదముగా మాట్లాడేవారు, ఎత్తుకొని ముద్దు చేసేవారు పిల్లలను కొట్టనిచ్చేవారుకాదు.

24. బాబా దగ్గర ఉన్న వస్తువులు : 1) విలువు గొట్టము 2) పొగాకు 3) తంబిరేకుల డొక్కు (రేకు డబ్బా) 4) పొడవు చొక్కా 5) తలగుడ్డ 6) సటకా మాత్రమే.

25. బాబా ఎల్లప్పుడు "అల్లా అచ్ఛాకరేగా" (అనగా భగవంతుడు మేలు చేస్తాడు) అని పలికేవారు.

26. బాబా షిరిడీ వచ్చిన మొదటలో మూడు సంవత్సరములు బంతిగన్నేరు, నిత్యమల్లె మొక్కలు పెట్టి, వాటికి వామన్ తాత్యా యిచ్చిన పచ్చి కుండలతో వ్యయముగా బావి నుండి నీరు తోడి పోసి పెంచినారు.

27. బాబా షిరిడీ వచ్చిన మొదటి రోజులలో బయాజీబాయి అనే భక్తురాలు రొట్టె - కూర చేసి గంపలో నెత్తిన పెట్టుకొని బాబాను వెదకి తినిపించేది.

28. బాబా తాను జీవించినన్నాళ్ళు ఐదు ఇండ్లలో భిక్ష చేసి, ఆ భిక్షాన్నమునే భుజించినారు. మొదటిగా "అమీన్‌భాయి" అనే ముస్లిమ్ భక్తుడు బాబాకు భిక్ష పెట్టినాడు

29. మధ్యాహ్నము గం. 12-00 లకు ఒక చేతిలో తంబిరేకుల డొక్కు, రెండవ చేతిలో గుడ్డజోలె పట్టుకుని బాబా భిక్షకు వెళ్ళేవారు. భిక్షకుని వలె "అక్కా ! రొట్టెముక్క పెట్టు" అని దానిని అందుకొనుటకు చేయి చాచేవారు

30. బాబా ప్రతి దినము 1) సఖారాం షిర్కే 2) నందు మార్వాడి 3) గణపతిరావు కోతేపాటీలు 4) బయాజీమామి 5) వామన్ గోండ్కర్ అను వారి ఇండ్లలో భిక్ష చేసేవారు.

31. బాబా భిక్షలో వచ్చిన పదార్థము అన్నింటిని ఒక మట్టి పాత్రలో పోసి కలిపేవారు కుక్కలు, పిల్లులు, కాకులు తినుచున్నా వాటిని తోలక వాటితో కలసి బాబా కూడ తినేవారు.

32. బాబా పేదలకు స్వయముగా వండి పెట్టేవారు. ఆ పదార్థములు ఉడుకు నప్పుడు ఆ పాత్రలలో తన చేయి తెడ్డువలె పెట్టి యుడికినది లేనిది చూచేవారు. కాని వారి చేయి కాలేది కాదు

33. 1908 నుండి ఉదయం గం. 5-15 లకు, మధ్యాహ్నము గం. 12 లకు సాయంత్రము గం 6-15 లకు, రాత్రి గం. 10 లకు బాబా వద్ద హారతులు ఇచ్చేవారు ఇప్పుడు ఈ హారతులన్నీ సమాధి మందిరములో ఇచ్చుచున్నారు.

34. మధ్యాహ్న హారతి అయిన తరువాత బాబా మసీదు బయటకు వచ్చి రోడ్డుప్రక్క గోడకు ఆనుకొని భక్తులకు "ఊది" పొసకున పెట్టి చేతులలో పోసేవారు.

35. "అన్నా ! మధ్యాహ్న భోజనమునకు పొమ్ము", "బాబా ! ఇసకు పో", "బాపూ ! భోజనము చేయుము" అని ప్రతి భక్తుని ఆపాయత్వతో పలుకరించేవారు.

36. భక్తుల వద్ద బాబా దక్షిణగా ధనము తీసికొనేవారు. ఆ సాయంత్రమే ఆ ధనమంతయు బీదలకు పంచేవారు.

37. సాయి తత్త్వములో మొదటిది సర్వ మత సమైక్యత. అన్ని మతముల వారిని కలసి మెలసి జీవించుమని బాబా చెప్పినారు మసీదులో సహపంక్తి భోజనము పెట్టినారు.

38. మసీదులో శ్రీరామనవమి రోజున హిందువుల పండుగైన శ్రీరామనవమి, మహమ్మదీయుల చందనోత్సవము ఒకే రోజున జరిపేవారు. అందరు ఇందులో పాల్గొనేవారు.

39. మతమును మార్చుకొనుటకు బాబా ఇష్టపడలేదు. మతము మార్చుకొన్న ఒక భక్తుని "నీ అబ్బను (తండ్రిని) మార్చుకుంటావా" అని మందలించారు.

40. సాయి తత్త్వములో రెండవది రోగులకు సేవ చేయుట. కుష్టురోగియైన బాగోజీకి సేవ చేసిరి. తాను చేయుచూ, తన భక్తులను కూడ సేవ చేయుమని చెప్పిరి.

41. బాబా మొదటి దినములలో రోగులకు మందులిచ్చి తగ్గించిరి. తరువాత ధునిలోని "ఊది" ఇచ్చి నయము చేసిరి. వారు ఆశీర్వదించుటతోనే అన్ని రోగములు తగ్గెడివి.

42. ఇప్పుడు కూడ సాయిబాబా భక్తులు విశ్వాసముతో షిరిడీ "ధుని"లోని విభూతి నొసటన పెట్టుకొని, నోటిలో వేసుకొనుట వలన అన్ని వ్యాధులు తగ్గుచున్నవి. "ధుని ఊది" ద్వారా శాశ్వత వైద్యమును అందించిరి.

43. సాయి తత్త్వములో మూడవది బీదల సేవ. బీదలకు, అనాథలకు అన్నదానము చేసేవారు. తిండిలేని వారికి అన్నము, గుడ్డలు లేనివారికి

వస్త్రములు యిచ్చేవారనినచో బాబాకు మిక్కిలి ప్రీతి

44. మానవ సేవయే - మాధవ సేవ యని భక్తులకు తెలుపుటకై తాను మానవ సేవ చేసి, తన భక్తులచే ఇప్పుడును చేయించుచున్నారు

45. సాయి తత్త్వములో నాల్గవది సర్వ జీవ, జంతు, పశు - పక్ష్యాదుల యందు దయ గలిగి యుండుట. (దీనినే భూతదయ యందురు.)

46. ఆకలిగొన్న ఒక కుక్కకు ఆహారముగా రొట్టె పెట్టినప్పుడు అది తన ఆకలి తీరినట్లేనని బాబా లక్ష్మీబాయి షిండేతో, ఆత్మారాముని భార్యతో చెప్పిరి.

47. శ్యామకర్ణా అనే గుఱ్ఱమును కొట్టిన దెబ్బలు తన శరీరము మీద చూపి, ప్రాణము గల ఏ జీవిని హింసించినను తనను హింసించినట్లేనని, కనుక ఏ జీవిని హింసించవలదని చెప్పిరి.

48. బాబా తత్త్వములో ఐదవది దుష్టులను సహితము ద్వేషించక సన్మార్గులను చేయుట. ఎందఱో దుష్టత్వము గలవారు సాయి అనుగ్రహము వలన సన్మార్గులగుచున్నారు.

49. ఎవరిని నిందించరాదనియు బోధించిరి. ఒక భక్తుడు మఱియొక భక్తుని, అతడు లేనప్పుడు హీనముగా తిట్టినాడు బాబా ఆ తిట్టిన భక్తునకు ఒక పందిని చూపి "ఆ పంది కసువు ఎంత రుచిగా తినుచున్నదో, నీ సోదరునే నీవు తిట్టుట, నీ స్వభావమట్టిది" అని మందలించిరి.

50. అహంకారము, కోపము, ద్వేషము, ఈర్ష్య మున్నగునవి మానుకొనుమని బాబా నుడివిరి. కనుక బాల - బాలికలు అందఱు తగవులాడుకొనక పై దుర్గుణములను విడిచిపెట్టి కలసి మెలసి యుండవలెను.

51. ఎవరు కాని, ఎట్టి జంతువు కాని నీ వద్దకు వచ్చినచో తరిమివేయవద్దు. దాహముగొన్న వారికి నీరు, ఆకలిగొన్న వారికి అన్నము, దిగంబరులకు వస్త్రము ఇచ్చిన భగవంతుడు ప్రీతి చెందునని బాబా చెప్పిరి.

52. ఎప్పుడును సత్యమునే పలుకుమని బాబా చెప్పిరి. "ఈ మసీదులో

కూర్చొని నేనెప్పుడు అసత్యము పలుకను" అని బాబా అనిరి

53. ఇచ్చిన మాటను తప్పవద్దనియు, విశ్వాసము - ఓర్పుతో నున్నచో నేను నీ వెంటనే యుంటానని బాబా చెప్పిరి

54. "నీవు ఏది చేసినా పూర్తిగా చేయుము. లేదా చేయుటకు ఒప్పుకొనకుము" అని హితవు చెప్పిరి

55. "వాదించవద్దు, ఎక్కువగా మాట్లాడకు. భగవంతుడు పుట్టించిన పద్ధతిలోనే యుండుటకు ప్రయత్నించుము" అనియు బాబా చెప్పినారు.

56 "భగవంతుడు ఇచ్చేది పోదు. మానవుడిచ్చేది నిలువదు. సద్గ్రంథాలు చదువుము. దేవుని నామముచ్చరించుము" అని అన్నారు.

57. "రుచులను కోరవద్దు. పని చేయుము. పోటీలు - కీచులాటలు మానిన యెడల భగవంతుడు కాపాడును" అని బాబా పలికిరి శ్యామాచే విష్ణు సహస్రనామము, మరికొందరిచే భాగవతము చదివించిరి.

58. బాంద్రా నివాసి బాబా తెండూల్కర్ అనే వైద్య విద్యార్థి పరీక్షలో కృతార్థుడు కాలేడని జ్యోతిషులు చెప్పినను బాబా ఆశీస్సులతో అతడు వైద్య పరీక్షలో కృతార్థుడైనాడు

59 షేవడే అనే విద్యార్థి సరిగా చదవలేదని, పరీక్షలో కృతార్థుడుకాలేడని, తోటి మిత్రులైన సపత్నేకరు మొదలగువారు అనగా, నాకు బాబా కృప యున్నదని, కృతార్థుడనగుదునని, షేవడే చెప్పెను. అతడు చెప్పినట్లే బాబాపై విశ్వాసముతో చదివి పరీక్షలో కృతార్థుడైనాడు షేవడే.

60. బాబా దేహత్యాగము తరువాత వేదవ్యాస్ అనే బాబా భక్తుడు ఐ.పి.యస్ పరీక్ష ప్యాసయి ఉద్యోగము లభించు వరకు బాబా అనుగ్రహమును పొందిరి. వీరు ఇప్పుడు హైదరాబాదులో నున్నారు

61. ఇప్పుడు కూడ ఎందరో విద్యార్థులు సాయిబాబా చెప్పిన పద్ధతుల నాచరించుచూ, చరిత్ర పారాయణ చేయుచూ, పరీక్షలలో కృతార్థులగుట జరుగుచున్నది.

62, అన్ని దేవతా స్వరూపములు నేనేనని తెలుపుచూ, బాబా భక్తుల కోరికల ప్రకారము ఆయా దేవతా రూపములలో దర్శనమిచ్చుచున్నారు.

63, భక్తుల కోరికననుసరించి రాముడుగా, మారుతిగా, విఘ్నేశ్వరుడుగా, పండరీనాథుడుగా, దత్తాత్రేయుడుగా దర్శనమిచ్చిరి. భక్తులకు వారి సద్గురు రూపములుగా దర్శనమిచ్చిరి.

64, ఎంత దూరములో నున్నను భక్తులు ఆపదలో నుండి యార్తితో "సాయి" అని పిలచిన వెంటనే బాబా షిరిడీలోనే యుండి ఆ భక్తులకు దర్శనమిచ్చి కాపాడుచున్నారు.

65, సముద్ర మధ్యలో నౌక మునిగిపోవునప్పుడు ఆ నౌకాధికారి "సాయి" అని మనస్ఫూర్తిగా పిలచిన వెంటనే బాబా అచట దర్శనమిచ్చి నౌకతో పాటు ఆ నౌకాధికారిని బాబా రక్షించిరి.

66, 1908లో గురుపూర్ణిమ (ఆషాఢ పూర్ణిమ) రోజున కృష్ణజీ నూల్కరను గురు పూజోత్సవము జరుపుకొనుమని బాబా చెప్పిరి ఇది ఒక్కటే బాబా స్వయముగా జరుపుకొనుమని చెప్పిన ఉత్సవము. మంత్రోపదేశములు చేయుట వారి విధానము కాదు.

67, బాబా సద్గురువుగా భక్తులను అనుగ్రహించి, వారిని సన్మార్గులను చేసి సుఖ శాంతులను ప్రసాదించుచున్నారు, ఎవరిని కూడ ప్రత్యేకముగా తన శిష్యుడని పేర్కొనలేదు ఇప్పుడును వారే సద్గురువుగా అనుగ్రహించు విశిష్టమైన మార్గము వారిది. ఇది స్వానుభవములోని విషయము.

68, బాబా లీలలు అద్భుతములు. 1858లో చాంద్ పాటీలుకు తప్పిపోయిన వాని గుఱ్ఱపు జాడ చెప్పినారు. చాంద్ పాటీలు చూచుచుండగనే బాబా భూమిలో సటకా గుచ్చగా నీరును, ఆ సటకాను వేలపై కొట్టగా నిప్పును వచ్చినవి.

69, షిరిడీలోని వ్యాపారులు నూనె ఈయక నిరాకరించగా నీటితోనే దీపములు వెలిగించిరి. ఎదురుగా నున్న ధునిలో చేయిపెట్టి, ఎంతో దూరములో కొలిమిలో పడు భక్తుని బిడ్డను రక్షించిరి. వారి లీలలు

అన్నియు పంచ భూతములను శాసించుటతో చూపిరి.

70. దాసగణు అనే భక్తుడు గంగా-యమునలు కలియు ప్రయాగలో స్నానము చేయవలెనని తలచగా బాబా తన కాలి బొటనవ్రేళ్ళ నుండియే గంగా-యమునా జలములను ప్రవహింపజేసిరి.

71. గాలి-వానలకు భక్తులు భయపడి బాబా వద్దకు వచ్చి మొఱపెట్టుకొనగా బాబా మసీదు బయటకు వచ్చి "ఆగు - ఆగు" అని శాసించగానే మేఘములు చెల్లాచెదరైనవి. వర్షము ఆగినది.

72. ధునిలో మంటలు పెద్దవి కాగా భక్తులు భయపడిరి. అది చూచి, బాబా "తగ్గు - తగ్గు" అని సటకాతో దగ్గర నున్న స్తంభముపై కొట్టగానే మంటలు తగ్గినవి

73. నాలుగు మూరల పొడవు, జానెడు వెడల్పు గల కఱ్ఱబల్లను పినిగిన గుడ్డ పీలికలతో మసీదు దూలమునకు ఎత్తుగా కట్టి దానిపై బాబా పడుకొనే వారు. వారెట్లు దానిపై పరుండినది ఎవరూ గ్రహింపలేకపోయిరి.

74. జంతువులు మాటాడు భాష కూడ బాబాకు తెలుసు. ఒక బల్లి కిచ కిచ మనుచుండగా, అది తన చెల్లెలు ఔరంగాబాదు నుండి వచ్చుచున్నదని తెలిసి ఆనందించుచున్నదని బాబా చెప్పిరి బాబా చెప్పినట్లుగానే ఒక గుఱ్ఱపు రౌతు ఔరంగాబాదు నుండి రాగా అతని సంచి నుండి ఒక బల్లి దూకి అక్కయైన బల్లి వద్దకు వచ్చినది.

75. గత జన్మలలో మానవులైనవారు, వారు చేసిన పాపముల వలన పాము-కప్పగా జన్మించగా, గత జన్మలో రక్షించెదనని బాబా చెప్పినప్రకారము ఈ జన్మలో పాము నుండి కప్పను రక్షించిరి.

76. గత జన్మలో ఇద్దరు సోదరులు తనతో ఉండి వారి పాప కర్మల వలన మేకలుగా పుట్టిరి. ఆ మేకలు బాబా ముందుగా వెళ్ళుచుండగా బాబా వాటిని గుర్తుపట్టి తనప్రక్క నున్న శ్యామాతో చెప్పిరి.

77. బాబా మాటలు జవదాటరాదు. బాబా అనుమతి లేనిదే ఎవరును

మసీదు మెట్లు ఎక్కలేదు బాబా వెళ్ళమన్న తరువాత ఎవరును అచట నుండుటకు వీలులేదు

78. బాబాను భక్తులు కోరికలతో ఆశ్రయిస్తారు. బాబా వారి కోరికలు తీర్చి వారిని మంచివారినిగా చేస్తారు. తరువాత భక్తులు కోరకపోయినను వారి వారి అవసరములను, మేలును బాబాయే నెరవేర్చెదరు.

79. బాబాకు ధౌతి యోగము, ఖండ యోగము తెలియును. వాటిని వారాచరించిరి. 72 గంటలు శ్వాస విడచి సమాధి పొంది మరల ప్రాణము వచ్చి చైతన్యము పొందిరి.

80. బాబా వద్ద ఒక ఇటుకరాయి ఉండెడిది. దానిని బాబా తల క్రింద పెట్టుకొనెడివారు ఒకరోజు మసీదు శుభ్రము చేయు మాధవ ఫస్లే అను భక్తుని చేతి నుండి ఆ ఱాయి జారి క్రిందపడి విరిగినది అప్పుడు బాబా "సమయమాసన్నమైనదని" అనిరి. తరువాత కొద్ది రోజులకే బాబా దేహత్యాగము చేసిరి.

81. 1918వ సం॥ము అక్టోబరు 15వ తేది మంగళవారము మధ్యాహ్నము గం. 2-30 లకు దశమి వెళ్ళగా ఏకాదశి గడియలలో మసీదులో తన గద్దెపై కూర్చొని ఉండి ప్రక్కనే యున్న బాయాజీ శరీరముపై ఒఱిగి బాబా ప్రాణములు విడచిరి.

82. బయాజీ బాయి మొదటలో తనకు భోజనము పెట్టి చేసిన సేవకు గుర్తింపుగా ఆమె కుమారుడైన తాత్యా కోతేపాటీలుకు జబ్బు చేసి మరణమునకు సిద్ధముగా నుండగా అతనికి బదులుగా బాబాయే మరణించి తాత్యాను రక్షించిరి

83. "తనకు, నివసించు ఈ మసీదు బాగుగా లేదనియు, బూటీవాడకు నన్ను తీసుకొని వెళ్ళినచో నచట బాగుండునని" చివరిసారిగా బాబా చెప్పుచూ ప్రాణములు వదిలినారు. వారు చెప్పినట్లుగా వారి భౌతిక దేహమును షిరిడీ వీధులలో ఊరేగించిన పిమ్మట బూటీ మందిరములో సమాధి చేశారు.

84, రాధాకృష్ణమాయి అనే భక్తురాలి కృషి ప్రేరణలతో షిరిడీలో సాయిబాబా సంస్థానము ఏర్పడినది.

85, బాబా జీవిత చరిత్రను గోవింద రఘునాథ్ వరఫ్ అన్నాసాహెబ్ దబోల్కర్ (హేమాడ్ పంతు) మరాఠి భాషలో ప్రప్రథమముగా బాబా శుభాశీస్సులతో 53 అధ్యాయములుగా వ్రాసిరి.

86, ఆ బాబా జీవిత చరిత్రను ఆంగ్లములో నాగేష్ వాసుదేవ్ గునాజి, ఆంధ్రమున శ్రీ ప్రత్తి నారాయణరావుగారు రచించిరి.

87, సాయిబాబా జీవిత చరిత్రను ఇప్పుడు సాయి భక్తులు నిత్యము చదువు చున్నారు. ఆ విధముగా చదువు (పారాయణ చేయు) భక్తుల కష్టము లను బాబా తొలగించుచున్నారు.

88, తన చుట్టు భక్తులు కూర్చొని యుండగా బాబా చిన్న చిన్న నీతి కథలను ఆ భక్తులకు చెప్పి, బోధ చేసి వారి కష్టములు తొలగించుటకు దారి చూపిరి. ఉపన్యాస విధానములు కాక సత్సంగ విధానమును ఆచరించిరి.

89, షిరిడీలో చూడవలసినవి : 1) ఖండోబా దేవుని మందిరము 2) మారుతీ ఆలయము 3) ద్వారకామాయి 4) చావడి 5) గురుస్థానము 6) లెండితోట 7) సమాధి మందిరము.

90, బాబా వాడిన తిరుగలి, స్నానము చేసిన బండ, వంట చేసిన పొయ్యి తులసికోట మొదలగు వస్తువులు ద్వారకామాయిలో నున్నవి. ఇచట ధ్యాన, పారాయణలు జరుగుచుండును.

91, చావడిలో బాబా వాడిన కొయ్య కుర్చీ, బాబా చనిపోయిన తరువాత వారి దేహమును ఉంచి స్నానము చేయించిన బల్ల, చక్రాల కుర్చీ వెనుక భాగములోని ఒక గదిలో ఉన్నవి. రెండవ గదిలో బాబా ఫోటోలున్నవి. ఈ భాగములోనికి స్త్రీలు వెళ్ళరాదు.

92, ది 10-12-1910 నుండి బాబా ఒకరోజు మసీదులోను, ఒకరోజు చావడిలోను పడుకొనేవారు చావడిలో పడుకొనే రోజున మేళతాళములు,

దీవిటీలు, పల్లకి, రథము, భజన, నాట్యములతో ఊరేగింపుగా వెళ్ళేవారు.

93, ఇప్పుడు కూడ షిరిడీలో ప్రతి గురువారము రాత్రి చావడి ఉత్సవము వైభవముగా జరుగుచున్నది షిరిడీ వెళ్ళు భక్తులు హారతులు మరియు ఈ చావడి ఉత్సవములో పాల్గొనుటకు ఉత్సాహము చూపుదురు.

94, 1912వ సం॥ శ్రావణ పూర్ణిమనాడు గురుస్థానములో వేపచెట్టు క్రింద బాబాచే స్పృశింపబడిన బాబా పాదుకలను ప్రతిష్ఠించిరి. ఇచట భక్తులు దీపములు పెట్టి, ధూపము (సాంబ్రాణి పొగ) వేయుదురు. ఇది తన గురుస్థానమని బాబా చెప్పిరి.

95, బాబా లెండి తోటకు, ఉదయము - సాయంత్రము వెళ్ళేవారు. అచట 1890లో ఒక గుంటలో "నంద దీపమును" వెలిగించిరి. దీనిని 1936లో ఇటుకరాతితో కట్టిన స్తంభము పైకి మార్చిరి. ఇప్పటికి వెలుగుచునే యున్నది.

96, సమాధి మందిరములో తాలిమ్ అనే శిల్పి చెక్కిన బాబా పాలరాతి విలువైన (కాలుపై కాలు వేసుకొని కూర్చున్న) విగ్రహము 1956లో సమాధి వెనుక ప్రతిష్ఠించిరి.

97, ఈ బాబా విగ్రహము జీవకళతో తొణికిసలాడుచుండును. బ్రహ్మ వర్చస్సుతో వెలుగొందుచుండును. కరుణారసము జాలువారునట్లు మనకు స్ఫురించును

98, "దామ్యా" అనే భక్తునితో "నాకు మరణము లేదు" అని బాబా చెప్పిరి. కనుకనే బాబా దేహమును వదలినను, విశ్వాసము గల భక్తులకు సశరీర దర్శనమిచ్చుచునే యున్నారు.

99, "నేను దేహత్యాగము చేసిన తరువాత కూడ ఎక్కడైనను ఎప్పుడైనను నా గురించి తలచినచో నేను అక్కడే యుందును" అని బాబా చెప్పిరి.

100, బాబా అభయ ప్రధానమిచ్చినట్లే శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరావుగారు అను

భక్తుని విజయనగరం జాము వద్ద రైలు పట్టాలపై నుండి ప్రక్కకు లాగి రైలు క్రింద పడకుండా రక్షించిరి.

101, 1935 నవంబరు 20వ తేదీన న్యాయవాది యైన శ్రీ వేమూరి వెంకటేశ్వర్లుగారు తెనాలిలో రైల్వేస్టేషనుకు గుఱ్ఱపుబండిలో వెళ్ళుచుండగా, ఆ బండి కాల్వలో పడు సమయమున బాబా వెనుక నుండి పరుగెత్తుకొని కేకలు వేయుచు బండిని ఆపి రక్షించిరి.

102, మాతాజీ కృష్ణప్రియ భర్త శేషగిరిరావుగారికి బాబా మాతాజీ కృష్ణప్రియ రూపమున దర్శనమిచ్చి, కమ్మని 'టీ' అందించి, తాను ఏ రూపములోనైన ఇప్పుడును రాగలనను లీల చూపిరి.

103, "సద్గురువులకు సాయి సమ్రాట్ వంటి వార"ని, "సాయిబాబాను సేవించుట భగవంతుని సేవించుటయే"నని మెహర్‌బాబా అన్నారు.

104, పూలమ్మగా ప్రసిద్ధి చెందిన సాయి భక్తురాలు మాతృశ్రీ చుండూరు కామేశ్వరమ్మగారు "మహావిష్ణువైన సాయిబాబా మనకు అండగా ఉన్నాడు ఇక నీవు మంత్రాలు కాని, తాయెత్తులు కాని, ఎవరిని ఆశ్రయించుటకాని చేయవద్దు" అని ది. 20-7-93 న ఈ రచయితతో చెప్పిరి.

105, "నాపై దృష్టిని నిలుపు. నన్ను సంపూర్ణముగా నమ్ము అప్పుడు నేను నీ బాధ్యత వహించుదును" అని బాబా అభయ ప్రధానమిచ్చిరి.

106, "సాయి-సాయి" అని తలచుచూ, నా ఆకారమునే గుర్తుంచుకొని నా లీలలు మననము చేసినచో నీవు ఎక్కడనున్నా, నిన్ను కాపాడుచు ఉంటాను" అని బాబా అన్నారు.

107, సాయిబాబా ఇప్పుడును దర్శనమిచ్చుచూ కాపాడుచున్నారు. కనుక బాల బాలికలారా ! మీరు కూడ సాయిబాబాను నమ్మినచో మీకును బాబా మేలు చేసి, విద్యాబుద్ధులు కలిగించి మీ యభివృద్ధిని ఎప్పటికప్పుడు చూచుచుందురు.

108, తల్లిదండ్రులను, గురువులను గౌరవించి, తోటివారితో తగవులు పెట్టుకొనక, కలసి - మెలసి ఆప్యాయతతో ఉంటూ, శ్రద్ధగా చదువుకొని, బుద్ధిమంతులై ప్రతి దినము ఈ పుస్తకమును, ఇందలి ఏకాదశ సూత్రములను చదువుచూ బాబా కృపకు పాత్రులు కండి.

ఓం శ్రీ సాయిరాం – గురుదేవదత్త

సాయినాథుని ఏకాదశ సూత్రములు

1. షిరిడీ ప్రవేశమే సర్వదుఃఖ పరిహారము.

2. ఆర్తులైన నేమి, నిరుపేదలైన నేమి ద్వారకామాయి ప్రవేశించినంతనే సుఖ సంపదలందగలరు.

3. ఈ భౌతిక దేహానంతరము సైతము నేనప్రమత్తుడనే.

4. నా భక్తుల రక్షణము నా సమాధి నుండియే వెలువడును.

5. సమాధి నుండియే నేను సర్వ కార్యములు నిర్వహింతును.

6. సమాధి నుండి నా మానుష శరీరము మాటాడును.

7. నన్నాశ్రయించు వానిని, నన్ను శరణుజొచ్చిన వానిని నిరంతరము రక్షించుటయే నా కర్తవ్యము.

8. నాయందెవరి దృష్టి కలదో, వారి యందు నా కటాక్షము కలదు.

9. మీ భారములు నాపై పడవేయుడు. నేను మోసెదను.

10 నా సహాయము గాని, సలహా గాని కోరిన తక్షణమే ఒసంగెదను.

11. నా భక్తుల గృహముల యందు లేమి యను శబ్దము పొడచూపదు,

ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః

అంకితము

సమర్థ సద్గురువు - మద్గురువు

శ్రీ సాయిబాబా పాద కమలములకు

నీ పాదకమల సేవయు
నీ పాదార్చకుల తోడి నెయ్యమును నితాం
తాపార భూతదయయును
తాపసమందార ! నాకు దయసేయగదే !

రచయిత
ఆలూరు గోపాలరావు